

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 645/2025
28.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Дмитровић, адвокат из ..., против туженог Предузеће за путеве Ваљево, а.д. Ваљево, чији је пуномоћник Душан Деспотовић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3380/24 од 21.11.2024. године, у седници одржаној 28.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3380/24 од 21.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3380/24 од 21.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 45/23 од 02.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, да му тужени на име накнаде штете у виду изгубљене зараде за период од 26.08.2020. године до 01.02.2023. године исплати појединачно наведене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да тужена у корист тужиоца код РФ ПИО уплати износ доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за период од 26.08.2020. године до 01.02.2023. године према основици коју чини зарада у време уплате као неоснован. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парнично поступка од 85.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3380/24 од 21.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Ваљеву П1 45/23 од 02.04.2024. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова првостепеног парничног поступка жалбеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). У другом ставу истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана. Предмет одлучивања у овој правној ствари је накнада штете изгубљене зараде – неисплаћене стимулације за период од 26.08.2020. године до 01.02.2023. године (период када тужилац због престанка радног односа није био на раду). У конкретном случају не постоји потреба уједначавања судске праксе (разлог на коме тужилац заснива посебну ревизију), јер побијана пресуда не одступа од судске праксе – одлука овог суда донетих у сличној чињеничноправној ситуацији о томе да запослени има право на накнаду штете у виду неисплаћене стимулације, под условом да је био на раду и да је остварио резултате рада. Тужилац не доставља правноснажне судске одлуке којима је евентуално одлучено на другачији начин у односу на одлуку у овој правној ствари. Не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити потреба за новим тумачењем права.

Сходно изнетом, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3. ЗПП).

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као и у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Тужба у овој правној ствари је поднета 21.03.2023. године. Вредност спора у тужби је опредељена на 300.000,00 динара, па како вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то произлази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић